

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.120/2023/9. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2024. január 18. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2023. október 11. napján kihirdetett 3.B.157/2023/12. számú ítéletét Terhelt1 I.r. vádlott tekintetében *megváltoztatja*.

A Terhelt1 I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 1 (egy) év 8 (nyolc) hónapra súlyosítja.

Mellőzi az 1 (egy) év fogházbüntetéshez kapcsolódó feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezést.

Egyebekben helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 8.400,- (nyolcezer-négyszáz) forint bűnügyi költség viselésére az I.r. vádlott köteles.

I n d o k o l á s:

[1] A Tatabányai Törvényszék a 2023. október 11. napján megtartott nyilvános előkészítő ülésen meghozott, 3.B.157/2023/12. számú ítéletével Terhelt1 I.r. vádlott bűnösségét testi sértés büntetében (Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés) állapította meg, ezért a terheltet 1 év 2 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a kiszabott büntetéséből legkorábban annak 2/3 része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Ezen túlmenően rendelkezett a vádlottal szemben korábban, büntetővégzéssel kiszabott 1 év fogházbüntetés végrehajtásának elrendeléséről is.

Az elsőfokú határozat két vádlott büntetőjogi felelősségéről rendelkezett, Terhelt2 II.r. vádlottal szemben azonban az elsőfokú határozat a kihirdetésekor jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

[2] A törvényszék fenti ítélete ellen az ügyész az I.r. vádlott terhére a kiszabott szabadságvesztés büntetés súlyosítása végett terjesztett elő jogorvoslati kérelmet, az I.r. vádlott és védője pedig enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.292/2023/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést helyes indokainál fogva fenntartva az elsőfokú ítélet ellen bejelentett védelmi jogorvoslati kérelmeket alaptalannak ítélte.

Rámutatott arra, hogy a felülbírálat a Be. 580. § (2) bekezdésére, 583. § (3) bekezdés a) pontjára és a Be. 590. § (3) bekezdésére figyelemmel korlátozott, az elsőfokú eljárás során a másodfokú felülbírálatot gátló eljárási szabálysértés nem történt, a törvényszék helytálló következtetést vont I.r. vádlott bűnösségére, és a terhére rótt bűncselekmény jogi minősítését is törvényesnek ítélte.

[4] A büntetés kiszabása körében további súlyosító körülményként indítványozta értékelni azt a körülményt, hogy az I.r. vádlott hátulról orvul, az egyik lábával térdeplő, ekként kiszolgáltatott helyzetben lévő, a támadásra nem számító sértettet ütötte meg. Mindemellett pedig az elsőfokú bíróság által már értékelt súlyosító körülmények mind számunkban, mind nyomatékukban meghaladják az enyhítő körülményeket, ezért az I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítása indokolt.

[5] Fentiekre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket nyilvános ülésen elbírálván a fellebbezéssel támadott elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben az indokolás szükséges korrekcióját követően.

[6] Fellebbezésének írásbeli indokolásában az I.r. vádlott védője az enyhítés iránt előterjesztett fellebbezését fenntartotta.

Hangsúlyozta, hogy I.r. terhelt életében a sorsát meghatározó negatív életszakaszok is megtalálhatóak, korábban vitathatatlanul sok hibát vétett, egyéb bűncselekményekkel is bajba sodorta magát, azonban egy hosszabb ideig a családjától való távollét és annak minden pszichés következménye, a társadalomból való újabb kiszakítás, ezzel összefüggésben pedig a visszailleszkedés nehézsége a terhelt életének ellehetetlenüléséhez vezetne, így a speciális prevenció nem érnél el a célját vele szemben.

A védői álláspont az enyhítő körülmények hangsúlyosabb figyelembevételével lehetőséget látott védencével szemben enyhébb büntetés alkalmazására, különös figyelemmel a beismerő vallomására, őszinte megbánására, a cselekményt követő azonnali segítségnyújtási készségére, a sértetti megbocsátásra és a kiskorú gyermekének eltartásáról való gondoskodására, családfenntartói szerepére.

[7] A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében mind a vád, mind a védelem képviselője fenntartotta az indítványában foglaltakat. Utóbbi perbeszédében kifejtette, hogy a terhelt kevert személyiségzavara, illetőleg az igazolt családfenntartói szerepe egyaránt különös méltányosságot érdemlő körülménynek minősül, ezekre figyelemmel indokolt az elsőfokon kiszabott szabadságvesztés mérséklése.

Írásbeli beadványában Terhelt I.r. vádlott családfenntartó szerepének teljesítése érdekében a kiszabott büntetés megkezdésére 3 hónap halasztást, a tényleges végrehajtás során a megromlott egészségi állapotára figyelemmel gyógyító körletben történő elhelyezést kért.

[8] A másodfokú felülbírálat során az ítéltábla a Be. 580. § (2) bekezdésében, 583. § (3) bekezdés a) pontjában, az 590. § (3) és (5) bekezdéseiben, az 591. § (2) bekezdésében, valamint a 606. § (3) bekezdésében foglaltak szerint korlátozott felülbírálatot folytatott le, ekörben megállapítható volt, hogy a törvényszék a fellebbviteli eljárásban megalapozottságában nem vizsgálható ítéleti tényállást a váddal egyezően állapította meg, a terhelt felmentésére, illetőleg vele szemben az eljárás megszüntetésére nem volt ok, és a cselekményének minősítése is a büntető anyagi jog szabályainak megfelelő.

[9] A rendelkezésre álló iratok tartalma alapján a másodfokú felülbírálat során megállapítható volt, hogy az elsőfokon eljáró törvényszék a megtartott előkészítő ülésen a vádlott beismerő vallomását és a tárgyaláshoz való jogáról lemondó nyilatkozatát a törvényi előírásoknak mindenben megfelelő módon elfogadva hozta meg az ítéletét, helytállóan alapította a tényállást és a bűnösséget az I.r. terhelt váddal egyező beismerő nyilatkozatára, az elfogadó végzésre és az eljárás ügyirataira a Be. 565. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazása mellett.

[10] A fentiek szerinti felülbírálat során a másodfokú bíróság az ítéletnek a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetőleg részét vizsgálta felül, ezen túlmenően a támadott határozat fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálta az elsőfokú bírósági eljárást, a Be. 607. § (1), továbbá 608. § (1) és a 609. § (1) bekezdéseiben foglaltakkal összefüggésben az eljárási szabályok megtartását, továbbá a bűncselekmények minősítésére vonatkozó, illetőleg a szankció alkalmazásával kapcsolatos rendelkezéseket.

A felülbírálat eredményeképpen összességében megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, ennek körében a fentebb hivatkozott, hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási hibát, illetőleg mulasztást nem vétett, okszerűen foglalt állást a terhelt büntetőjogi felelőssége tárgyában, és az anyagi jognak megfelelően minősítette az I.r. vádlott terhére rótt cselekményt is. Megfelelően eleget tett az indokolási kötelezettségének is, annak kiemelése mellett, miszerint a cselekmény elkövetésekor a terhelt tudattartalma átfogta, hogy a fennálló körülmények között a sértett tényállás szerinti testi bántalmazása szükségszerűen 8 napon túli gyógytartamú, súlyos testi sérülések kialakulásához vezet, amelyeket kívánva, egyenes szándékkal tanúsította magatartását. A rendelkezésre álló objektív jellegű bizonyítékok alapján nem állapítható meg, hogy az I.r. vádlott szándéka akár eshetőlegesen kiterjedt a ténylegesen előidézett, 8 napon túl gyógyuló sérülésnél súlyosabb, vagy akár életveszélyes testi sérülések okozására is.

[11] A büntetés kiszabása körében irányadó releváns körülmények felülvizsgálata során a másodfokon eljáró bíróság is vizsgálta és értékelte a törvényszék által feltárt bűnösségi és büntetéskiszabási tényezőket, ennek keretében az elsőfokú bíróság által figyelembevetteken túlmenően a büntetést súlyosító tényezőként kellett figyelemmel lenni arra a körülményre, hogy Terheltl orvul, hátulról, vele szemben védekezni nem tudó sértett sérelmére valósította meg az eljárás tárgyát képező cselekményét, az ittas állapotban történt elkövetés mellett pedig a terhelt előzményi büntetettségi adatai, illetőleg a jelen elkövetés körülményei alapján megállapíthatóan az alkoholizáló életvitelét is.

A feltárt súlyosító és enyhítő körülmények számát, elsősorban azonban azok nyomatékát figyelembe véve megállapítható, hogy az I.r. vádlottal szemben a törvényszék által alkalmazott, az irányadó középértéket jelentősen alulmúló szabadságvesztés büntetés eltúlzottan enyhe, konkrétan az I.r. terhelt vonatkozásában nem alkalmas a büntetési célok elérésére, mindezek alapján a másodfokon eljáró bíróság a középérték körüli, azt

csekélyebb mértékben meghaladó tartamú, a mértékes ügyészi indítványnak megfelelő szabadságvesztés büntetés kiszabását látta indokoltnak.

[12] Figyelemmel arra, hogy az I.r. vádlottal szemben korábban kiszabott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett, és a felülbírált ítéletében a törvényszék által utólagosan végrehajtani rendelt fogházbüntetés esetében a feltételes szabadságra bocsáthatóság időpontjáról való rendelkezés szükségtelen, e tárgyban a korábbi határozat is rendelkezést tartalmaz, az utóbbival összefüggő ítéleti rendelkezést a másodfokú bíróság mellőzte.

[13] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés keretében eljárva bírálta el az előterjesztett fellebbezéseket, és ennek során a Tatabányai Törvényszék fellebbezéssel támadott határozatát a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a büntetési tartam tekintetében, a szükségtelen rendelkezés mellőzésével megváltoztatta, egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a Be. 613. § (1) bekezdése alapján megállapította a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összegét, és egyúttal rendelkezett annak viselése tárgyában is.

Győr, 2024. január 18.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs s.k.
előadó bíró

Dr. Papp Krisztina s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2023. október 11. napján kelt, 3.B.157/2023/12. számú ítéletének meg nem változtatott része Terhelt I.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2024. január 18.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke